

2) WANDELROUTE ELISABETHSHOF 6 KM (ZELSTERBEEK – LITSBERG – URSULAMOEN)

Met de rug naar St Elisabethshof gaat u naar rechts richting de parkeerplaats. U loopt voorbij de parkeerplaats. U loopt na 150 meter rechtdoor het pad in, dat het dichtste bij de grote weg ligt. Bij het kruispunt gaat u rechtdoor. U volgt het pad totdat dit uitkomt op een t-splitsing. Hier gaat u links af en de brug over.

U loopt door tot aan de verharde weg met een bankje (0,6 km). Rechts van u ziet u boerderij **Zelsterhof**.

Behalve klooster St Elisabeth was er in deze streek ook nog de proosdij Keizersbosch, gesticht in 1225 door de Norbertijnen van Averbode (B). Van dit complex is alleen de prachtige boerderij Zelsterhof in het dal van de Zelsterbeek overgebleven.

Op de verharde weg gaat u naar rechts en (goed opletten) achter de tweede oprit naar de boerderij achter de prikkeldraad meteen weer rechts een klein bospaadje in. Dit paadje volgt u circa 2 kilometer. Het slingert door het bos. Afhankelijk van het jaargetijde kan het dichtbegroeid en modderig zijn, maar het is beslist de moeite waard. U blijft vrijwel de hele tocht zicht houden op de **Zelsterbeek**.

Kenmerkend voor het Leudal zijn de bijzondere beekdalen. Ze zijn niet alleen mooi om te zien, ze vertegenwoordigen ook een waardevolle flora en fauna. Van oudsher verzorgen ze een deel van de natuurlijke afwatering. Door het gebied stromen twee fraaie beken, de Zelsterbeek en de Leubeek. In het oostelijk deel van het gebied vloeien ze samen om als Neerbeek tenslotte in de Maas uit te komen.

U blijft alle zijwegen van links negeren. Aan het einde van het pad komt u bij een groot pad (**Het lange Pad**).

Deze weg stamt uit de Romeinse tijd. Het was de verbinding tussen Heythuysen en Neer. Een deel is verhard en heet nu Elisabethsdreef.

Hier gaat u naar rechts en meteen na de brug weer naar links. U volgt het pad langs het water en steekt vervolgens links een klein bruggetje (**De Engelse brug**) over. Vervolgens gaat u naar rechts, langs de prikkeldraad af naar boven. Boven houdt u rechts aan. U staat aan de top van de **Litsberg** (3,5 km).

Het Limburgse woord 'litsen' betekent 'naar beneden glijden'. Waar dat op slaat, zien we als we hoog boven de Leubeek staan, aan de rand van een steile zandwal.

U laat de Litsberg rechts liggen en vervolgt u weg kort rechtdoor, totdat u rechts 100 meter na de Litsberg een paadje ziet. U gaat door de hekken (verboden voor fietsers) over het pad weer naar beneden, naar het water. U blijft het paadje langs het water volgen. Het laatste stuk omhoog loopt tot aan een t-splitsing. Hier gaat u naar rechts en u passeert een bankje. Aan het einde van het pad gaat u naar rechts. U ziet meteen rechts van u de **Ursulamolen** (4,7 km).

De **Leumolen** of **Sint-Ursulamolen** is een watermolen die fungeert als korenmolen en oliemolen. Het betreft een onderslagmolen. In een nis onder het dak staat de heilige Ursula, de patrones van de waterrad-molenaars, die tijdens haar prediktocht in Duitsland om het leven werd gebracht. Het is een mooi, primitief houten beeld dat de vrome non voorstelt met elf van haar volgelingen, vijf onder haar rechterjaspand, zes onder haar linker.

U volgt het pad over de beek naar links en neemt vervolgens de eerste weg links. Bij de t-splitsing gaat u links over de **Koebrug** en bij de volgende t-splitsing naar rechts.

U volgt het pad langs de beek tot aan de grote weg, alwaar u de **vispassage** en de **oude watermolen** passeert.

Door de oude watermolen is er een onnatuurlijk hoogteverschil in de waterstand ontstaan. Omdat de vissen dit niet kunnen overbruggen, is een beekarm om de stuw heen gelegd. Zo wordt het hoogteverschil geleidelijk gemaakt voor de vissen.

De (ruïne van de) St. Elisabethsmolen, een voormalig graan-, zaag- en oliemolen, was groter dan de Leumolen. De molen hoorde bij de Elisabeths boederij (St. Elisabethshof). Tot vlak voor het einde van de Tweede Wereldoorlog was deze molen nog helemaal intact. Er lag munitie in opgeslagen. Toen de Duitsers halsoverkop moesten vluchten, lieten ze de molen op 15 november 1944 opgeblazen achter.

Hier gaat u naar rechts, terug naar Sint Elisabethshof.

Het huidige restaurant is de voormalige molenaarswoning van de (ruïne van de) Sint Elisabethsmolen, die er al sinds 1278 vlak naast ligt. De molen was eigendom van het naburige Klooster Sint Elisabeth en werd in erfpacht uitgegeven aan de molenaar.